

Kendir føroyskir tónleikarar skulu spæla heimakonsertir í Gøtu

Hesi leggja stovur til heimakonsertir

NÚ ER GREITT, HVØR FER AT FRAMFØRA, OG HVØR LEGGUR HÚS OG HEIM TIL FRAMFØRSLURNAR Á TILTAKINUM HOYMA

TÓNLEIKUR

Eyðun Klakstein
eydun@sosialurin.fo

20 konsertir við 10 tónlistafólkum í 10 ymiskum húsum í Norðragøtu og Syðrugøtu.

Tað er konseptið fyri tiltakið HOYMA, sum verður hildið leygardag- in 9. november.

Tvær konsertir verða hildnar í hvørjum heimi, og tað verða einans nýtt akustisk og/ella handhildin ljóðføri.

Eingi ljóðanlegg verða sett upp til framförlurnar.

Nú er greitt, hvørji tey 10 tónlistafólkini, ið verða við til HOYMA, verða: Annika Hoydal, Stanley Samuelsen, Martin Joensen, Hallur & Kristina & Beddi, Marius Ziska, Hogni Lisberg, Kári Sverrisson, Hamferð, Lyon Hansen og Lisa í Dali.

Hesi eiga stovurnar

Tað er eisini greitt, hvørji heim leggja stovu til framförlurnar.

Í Norðragøtu verða tey: Hjalti og Herdis Dalheim (Torbjarnargøta 1),

Mourits og Herborg Foldbo (Sjúrðargøta 15), Jonhard og Oluffa Hammer (Sjúrðargøta 17), Hanna og Tórheðin Jensen (Tróndargøta 49) og Jón Tyril og Elsebeth Elnarsdóttir (við Ánna 72).

Í Syðrugøtu verða tey: Sólarn Solmunde og Agnes Mortensen, (Deildarvegur 2), Oluffa og Martin Joensen (Úti í Bø 30), Julia og Jóni Lamhauge (Túvavegur 7), Páll og Ranvør Isholm (Gróvargøta 9) og Janus Rasmussen og Sunnleyg Dalheim (Geilargøta 8).

Onnur tiltøk verða eisini í sambandi við HOYMA – eitt nu heitir pottar, havsvimjing, sauna, kaffistova og annað.

KLUMMAN

Inna
Törnroos

Tá hon er burtur

Eg hyggi undir pappírini á køksborðinum, lyfti pútirnar í sofuni og føli í jakkalumman. Hon er burtur. Eg gevi tí ikki stórvegis gætur, "hon man nokk fara og koma afturíftur", uggi eg meg við.

Tá eg leggi meg, er hon framvegis ikki at síggja nakrastaðni, og eg sakni, at eg ikki hava hana undir liðini á mær. Kanska spæla eitt CandyCrusch við henni, áðrenn eg sovni. Eg líti á, at maðurin vakir meg, nú tá hon er burtur.

Morgun og eg leiti aftur. Nú er saknurin stórir. Er nakað sms komið í nátt? Onkur hevur kanska WhatsAppð eina mynd, sum eg vil síggja.

Fari inn á telduna og skal royna snildu loysnina Icloud, sum lovar at finna øll súr- eplating í heiminum. Hon finnur alt - uttan hana. Nú byrja tankarnir at mala, hvar kann eg hava mist hana? Og hugsa, um onkur annar hevur hana nú - allar myndir, øll loyniorð ... hví havi eg ikki kopiera...

Til arbeiðis uttan eina hond. Soleiðis kennist tað íhvørtfall. Eg vil lurta eftir útvarpi, men leiðningurin er ov stuttur til at hava í telduni - fái nakkapínu. Leiðningurin er gjørdur til hana.

Skal skriva notatir á einum fundi - og má brúka penn. Nær var tað seinast?

Leingist heim og hugsi um hana.

Hon má bara verða heima. Ringi til súrepla- fyrítøkuna, sum sigur, at um eg ikki finni hana í Icloud, er hon nokk burtur. Hann ynskir mær góða eydnu, og tað havi eg brúk fyri hugsi eg.

Ringi við grátinum í hálsinum til mannin. "Tú má koma heim - eg orki onki - eg má kanna, at ongin hevur stolið pengar frá míni bankakonto."

"EG HATI TEKNIKK", endi eg samrøðuna við.

Songin er endavend, sofan upp og niður, pappír liggja um alt gólvið, og tá eg vendi sama bunka, sum eg havi hugt undir minst 5 ferðir, liggur hon har - mín fartelesfon. Sum eg hati at elska so nógv.

Eitt sms og eitt Whatsapp. Tað var alt, sum eg hevði verið fyri uttan. Tað bar til at liva uttan hana í eitt døgn. Men tað var also ikki serliga stuttligt!

So segði hann...

Jú, tað er býtt av einum landsliðsvenjara at siga ting, sum ikki passa. Men har frá og so til at koma til ta niðurstøðuna, at landsliðsvenjarin ikki røkir sítt arbeiði, tað er nokk so langur vegur.

Christian Andreasen, forseti í Fótíóltssambandinum

